

เรื่อง ข้อหารือแนวทางการรับชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานตามสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารบ้านพักฯ กรณีผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อหารือ

ตามที่หน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญาว่าจ้างดำเนินงานก่อสร้างอาคารบ้านพัก จำนวน ๒ สัญญา มีจำนวนเงิน ๑๒๙,๒๕๐,๐๐๐ บาท และจำนวนเงิน ๑๑๓,๓๘๐,๘๐๐ บาท แต่ผู้รับจ้าง ทั้ง ๒ สัญญา ไม่สามารถส่งมอบงานแล้วเสร็จ ให้ทันกำหนดสัญญา เป็นเหตุให้เกิด ค่าควบคุมงานที่เพิ่มขึ้น

จึงได้ขอหารือว่า กรณีที่บังคับเรียกค่าปรับตามสัญญาของทั้ง ๒ สัญญา หากผู้รับจ้างได้ชำระค่าควบคุมงานที่เพิ่มขึ้น ตามข้อ ๑๗ ของสัญญาจ้างก่อสร้างแล้ว สามารถนำเงินไปจ่ายให้แก่ผู้ควบคุมงานตามสิทธิแห่งสัญญาได้หรือไม่ อย่างไร หรือจะต้องนำเงินส่งคลังตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

Download หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อ
จัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ)
๐๔๐๕.๔/๓๒๖๑๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีความเห็นว่า สัญญาว่าจ้างดำเนินงานก่อสร้างอาคารบ้านพักที่ได้ทำสัญญา โดยเงื่อนไขทั้ง ๒ สัญญา ข้อ ๑๕ ค่าปรับ และข้อ ๑๗ การบังคับค่าปรับ ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่าย เป็นเนื้อความแบบเดียวกันกับแบบสัญญาจ้างก่อสร้างตามประกาศคณะกรรมการนโยบายกำหนด กรณีนี้แม้หัวข้อตามสัญญาจะไม่ตรงกับหัวข้อตามแบบสัญญาจ้างก่อสร้างกำหนด ก็ย่อมสามารถพิจารณาตามหลักการข้างต้นได้โดยอนุโลม ประกอบกับปัจจุบันผู้รับจ้างทั้ง ๒ สัญญา ยังไม่สามารถส่งมอบงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งสัญญา ย่อมสามารถใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้รับจ้างทั้ง ๒ สัญญา ชำระค่าควบคุมงานที่เพิ่มขึ้น กรณีที่ผู้รับจ้างไม่สามารถส่งมอบงานให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งสัญญาได้ กรณีของผู้ควบคุมงานให้ได้รับค่าตอบแทนเฉพาะวันที่ได้มีการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับระยะเวลาที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้ากว่ากำหนดตามสัญญา ซึ่งได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นผู้ควบคุมงานการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างก่อสร้างได้ปฏิบัติหน้าที่ในช่วงการบริหารสัญญา ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุมิสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๒.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าตอบแทนบุคคลหรือคณะกรรมการ

แต่อย่างไรก็ดี กรณีที่หน่วยงานของรัฐจะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงาน และได้ควบคุมงานเพิ่มเติมภายหลังที่สัญญาจ้างก่อสร้างได้สิ้นสุดลง ย่อมถือเป็นค่าเสียหายที่สามารถเรียกร้องจากผู้รับจ้าง ตามเงื่อนไขข้อ ๑๕ และข้อ ๑๗ แห่งสัญญาทั้ง ๒ ฉบับ ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๐ วรรคสอง และค่าเสียหายดังกล่าวถือเป็นเงินที่หน่วยงานของรัฐได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ และต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามนัยมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

ดังนั้น หน่วยงานของรัฐย่อมสามารถพิจารณาตามหลักการข้างต้นต่อไปได้